

การพัฒนาการมีส่วนร่วมของบุคลากรสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*

DEVELOPMENT OF PERSONNEL PARTICIPATION TOWARDS
THE UNIVERSITY'S GREEN CRITERIA OF RAJAMANGALA UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY THANYABURI

กรรช โขจิตโกดิน

Korntouch Kosidphokin

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Thailand

E-mail: korntouch_k@rmutt.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และ 3) ศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษา จำนวน 300 คน และ กลุ่มบุคลากร จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาและบุคลากรฯ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ในระดับทำเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการของเสีย นั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และด้านการจัดการน้ำ ตามลำดับ 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมฯ นั้นควรมีการกำหนดและวางแผนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเกณฑ์

* Received 2 January 2023; Revised 29 January 2023; Accepted 31 January 2023

มหาวิทยาลัยสีเขียว มีการรณรงค์ในแก่นักศึกษาในเรื่องความตระหนักถึงการลดใช้ไฟฟ้าที่ไม่จำเป็น มีระบบการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้การเดินทางด้วยรถสาธารณะ

คำสำคัญ: การพัฒนาการมีส่วนร่วม, บุคลากร, เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Abstracts

This research aimed to 1) to study the participation in conduct according to the green university criteria, 2) to study the factors that influence participation in conduct according to the green university criteria and 3) to study the ways to create participation in conduct according to the green university criteria of professors, staff, and students at the Rajamangala University of Technology Thanyaburi. This is quantitative research using questionnaires to collect data from 400 samples divided into 2 groups: 300 students and 100 personnel of Rajamangala University of Technology Thanyaburi. Purposive sampling was used. The statistics used consisted of percentage, mean, t-test, One Way Analysis of Variance, and Multiple Linear Regression Analysis. The results showed that 1) Students and staff participate in conduct that aligns with the green university criteria, in some instances, when considered by aspect, it is found that the waste management aspect has the highest average score, followed by energy and climate change, and water management in order. 2) Individual factors, knowledge and perceptions towards adhering to green university criteria, have a significant statistical impact on participation in conduct that aligns with the green university criteria, with a level of .05. and 3) Creating participation in green university criteria should involve setting and planning for promoting understanding and knowledge about the criteria, raising awareness among students about reducing unnecessary electricity usage, implementing efficient waste management systems within the university, and encouraging the use of public transportation.

Keywords: Development of Personnel Participation, Staff, The University's Green Criteria, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยมีการพัฒนาในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องการจัดการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กล่าวถึงจุดเน้นที่ถูกลำเลียงเป็นกรอบนโยบายพื้นฐานของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ที่นอกเหนือจากการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพแล้ว สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือต้องมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาแข่งขันกันในเชิงคุณภาพมากขึ้น ให้ความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาควบคู่ไปกับการสอน มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีความหลากหลาย โดยมีนโยบายชัดเจนให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนดบทบาท และทิศทางตามความเชี่ยวชาญของสถาบัน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษานำไปสู่ World Class University (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานอกจากจะต้องมีการจัดการ การบริหารองค์กรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ตามแผนแล้วยังจำเป็นต้องมีการจัดการให้สถาบันอุดมศึกษาได้เข้าสู่ระดับมาตรฐานสากลด้วย

จากความกดดันของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้รับการยอมรับทั้งในระดับประเทศและระดับสากลจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาเรื่องของการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เข้าสู่เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสีเขียว (Universitas Indonesia, 2016) แนวทางหนึ่งที่จะสามารถเป็นหนทางในการสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวคือการถอดบทเรียนหรือองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยของประเทศไทยที่ได้รับการประเมินให้อยู่ในลำดับของมหาวิทยาลัยสีเขียวเพื่อค้นหากลยุทธ์ในการสร้างมหาวิทยาลัยให้เข้าสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว โดยผู้วิจัยได้เลือกมหาวิทยาลัยจำนวนสองแห่งเพื่อเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยแต่ละด้านที่ได้รับการจัดอันดับเข้าสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวประจำปี 2559 คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือซึ่งมีความคล้ายคลึงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีซึ่งมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2562)

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่มีผู้คนเข้ามาศึกษาทำงานและพักอาศัยจำนวนมากเปรียบเสมือนเมืองๆหนึ่ง ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ประกอบด้วย กลุ่มอาคารเรียนต่าง ๆ กลุ่มอาคารที่พักอาศัย สำนักงาน ร้านค้าพื้นที่กีฬาและนันทนาการ พื้นที่สีเขียว มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบถ้วน (ธวัชชัย บัวขาว และ มนสิชา เพชรานนท์, 2555) ซึ่งพื้นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมของประชากรจำนวนมากเข้ามาติดต่อราชการ ทำการศึกษาและอยู่อาศัย ซึ่งผลที่เกิดขึ้นต่อมาคือปริมาณขยะจำนวนมากที่ตกค้างในบริเวณ

มหาวิทยาลัยอันจะส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทางทัศนียภาพและส่งผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (โมทนา สิทธิพิทักษ์ และคณะ, 2564)

ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยทุกแห่งต้องมีการปรับ นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการได้รับการเข้าประเมินมหาวิทยาลัยสีเขียว ซึ่งการปรับตัวนี้มีความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผนนโยบายในระยะยาวของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อให้มีการบริหาร การจัดการของการดำเนินงานมหาวิทยาลัยสีเขียวที่มีการพัฒนาต่อเนื่องจนได้รับการยอมรับตามมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในระดับประเทศและระดับสากล มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีแผนพัฒนาส่งเสริมและขยายโอกาสทางการศึกษามากขึ้นเนื่องจากการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศดังนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงมีแผนพัฒนาการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายของแต่ละมหาวิทยาลัย แผนพัฒนาการศึกษาทำในช่วงระยะเวลา 15 - 20 ปี ซึ่งสภาพปัญหาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตสายวิชาชีพที่มีคุณภาพสอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการจัดการเรียนด้านต่างๆเพื่อส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตด้านวิชาชีพ ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสีเขียว

ด้วยสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของบุคลากรสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อศึกษาแนวทางสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และสร้างแนวทางความร่วมมือที่เหมาะสมในการปฏิบัติของบุคลากรเข้าสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อความมั่นคง ยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 300 คน และบุคลากรที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 100 คน ทำการสุ่มจากกลุ่มเป้าหมายโดยวิธีแบบเจาะจง (Purpose Sampling Group) รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยแบบสอบถามมีลักษณะปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และส่วนที่ 4 การปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับจากการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่ามีความสัมพันธ์แอลฟาของครอนบัทรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.861 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยทำการศึกษา 2 ส่วน คือ 1) การศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือและตำรา และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวกับเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และ 2) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างด้วยการเก็บแบบสอบถามออนไลน์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้ 1) การวิเคราะห์แบบสอบถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) 2) การวิเคราะห์แบบสอบถามส่วนที่ 3 สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3) การวิเคราะห์แบบสอบถามส่วนที่ 4 สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ($\alpha = .05$) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แยกตามสมมติฐานดังนี้ สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ประกอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยใช้สูตร LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) สมมติฐานที่ 3 ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวนั้นมีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis : MRA) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Coefficient of Determination: R²) ด้วยวิธีการ ENTER กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าโดยรวมนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว อยู่ในระดับทำเป็นประจำ 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการของเสียตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.44$) และมีรายด้านที่อยู่ในระดับเป็นบางครั้ง อีก 5 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.25$) รองลงมาคือด้านการจัดการน้ำตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.21$) ด้านการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.20$) ด้านการจัดการที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.15$) และด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ($\bar{X} = 2.00$) ตามลำดับ (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ
 ตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวม (n = 400)

การปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยสีเขียว	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1. ด้านการจัดการที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.15	0.74	ทำเป็นบางครั้ง	5
2. ด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศตาม เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.25	0.70	ทำเป็นบางครั้ง	2
3. ด้านการจัดการของเสียตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.44	0.63	ทำเป็นประจำ	1
4. ด้านการจัดการน้ำตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.21	0.71	ทำเป็นบางครั้ง	3
5. ด้านการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.20	0.79	ทำเป็นบางครั้ง	4
6. ด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตาม เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว	2.00	0.78	ทำเป็นบางครั้ง	6
เฉลี่ย	2.22	0.74	ทำเป็นบางครั้ง	-

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์
 มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 ธัญบุรี

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มี
 ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัย
 สีเขียวแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากการศึกษา
 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีเพศ, ระดับชั้นปี, คณะ และระดับ
 การรู้จักเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์
 มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนกลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากการศึกษาพบว่า
 บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีเพศ, อายุ, สถานภาพ, คณะ, อายุการ
 ทำงาน, ระดับการศึกษา และระดับการรู้จักเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกัน การมีส่วน
 ร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มี
 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่
 เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาและ

บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ด้านการจัดการน้ำ และด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวนั้นมีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .280 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 7.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .065$ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ปัจจัยนั้นพบว่า มีเกณฑ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และ 2) การจัดการที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว ที่มีอิทธิพลกับการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวจากนักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นั้นสามารถสรุปถึงแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในแต่ละด้านแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในแต่ละด้านแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เกณฑ์มหาวิทยาลัย สีเขียว	แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยสีเขียว
1. ด้านการจัดการที่ตั้ง และโครงสร้างพื้นฐาน	1.1 ควรเพิ่มมุมพักผ่อนหย่อนใจให้มากขึ้น โดยเน้นความเป็นธรรมชาติให้มีความร่มรื่น และมีการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ 1.2 มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ความร่มรื่นแทนการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อความร่มรื่น 1.3 ควรประชาสัมพันธ์ถึงโครงการมหาวิทยาลัยสีเขียวให้ทั่วถึง
2. ด้านพลังงานและการ เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ	2.1 ควรมีการรณรงค์แก่นักศึกษาให้ตระหนักถึงการลดใช้ไฟฟ้าที่ไม่จำเป็นให้มากขึ้น 2.2 ควรเน้นการใช้พลังงานธรรมชาติ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม ภายในมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น

ตารางที่ 2 แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในแต่ละด้านแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ต่อ)

เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว	แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว
3. ด้านการจัดการของเสีย	2.3 เน้นการทำโครงการในห้องเรียนให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการรณรงค์ส่งเสริมการลดใช้พลังงาน 3.1 ควรมีระบบการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ เช่น การบำบัดน้ำเสีย การแยกขยะเพื่อการรีไซเคิล 3.2 ควรรณรงค์และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการในการคัดแยกขยะ การลดการใช้ขยะ
4. ด้านการจัดการน้ำ	3.3 ควรเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการให้ความรู้ และการจัดการขยะ 4.1 พัฒนาระบบการบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งลงแหล่งน้ำสาธารณะ รวมถึงการพัฒนากระบวนการกรองน้ำเพื่อนำมาหมุนเวียนใช้งาน และควรดำเนินโครงการอย่างจริงจัง 4.2 ควรรณรงค์และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า 4.3 ปรับปรุงดูแลสภาพของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำให้อยู่ในคุณภาพดีเพื่อการประหยัดน้ำ เช่น คุณภาพก๊อกน้ำ ท่อน้ำ ฯลฯ
5. ด้านการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5.1 ควรรณรงค์ให้ใช้การเดินทางด้วยรถสาธารณะ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพของรถไฟฟ้า และการจัดให้มีจักรยานเช่าขี่ภายในมหาวิทยาลัย 5.2 ควรส่งเสริมการเดินเท้า และการใช้จักรยานในมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง โดยส่งเสริมการจัดให้มีจักรยานเช่าขี่ภายในมหาวิทยาลัยและปรับปรุงทางเดินเท้าให้ดียิ่งขึ้น
6. ด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	6.1 ควรมีการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวเพื่อสร้างความตระหนักในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว 6.2 มีการจัดการเรียนการสอนเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวโดยสอดแทรกไปยังวิชาที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวทั้ง 6 ด้าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับทำเป็นบางครั้ง มีเพียงด้านการจัดการขยะและของเสียเท่านั้นที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับเป็นประจำ เนื่องจากการจัดการขยะเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ง่ายในระดับบุคคล และเป็นสิ่งที่มีการปลูกฝังมาอย่างต่อเนื่อง แต่เกณฑ์ด้านอื่น ๆ นั้น

นักศึกษาและบุคลากรยังคงมองว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกลจากตนเอง และควรเป็นหน้าที่ในระดับผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ มาดำเนินการ และตัดสินใจมากกว่า นักศึกษาและบุคลากรจึงมีส่วนร่วมในประเด็นดังกล่าวน้อยหากไม่มีการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การสนใจ หรือการให้ความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสีเขียวที่มากพอ สอดคล้องกับสิรินาฏ ไชยตา ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา พบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการรับผลประโยชน์ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่าไม่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (สิรินาฏ ไชยตา, 2561) แต่ไม่สอดคล้องกับชูโบติ โต๊ะโมะ และคณะ ที่ทำการศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่า ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์จัดอันดับ 6 ประเด็นในภาพรวมของบุคลากร พบว่า อยู่ในระดับบ้อย ส่วนนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างบ้อย (ชูโบติ โต๊ะโมะ และคณะ, 2563)

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการศึกษาที่พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีเพศ, ระดับชั้นปี, คณะ และระดับการรู้จักเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับบุษยมาส ชื่นเย็น ที่ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน ส่วนคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และทัศนคติ แตกต่างกัน (บุษยมาส ชื่นเย็น, 2564)

ส่วนการผลการศึกษาที่พบว่ากลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากการศึกษาพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีเพศ, อายุ, สถานภาพ, คณะ, อายุการทำงาน, ระดับการศึกษา และระดับการรู้จักเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตาม

สมมติฐาน อาจจะเป็นสาเหตุมาจาก ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสีเขียวของบุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในระดับเดียวกัน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนน้อย และมีความหลากหลายน้อยกว่ากลุ่มนักศึกษาจึงทำให้ผลการศึกษาไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัจจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวด้านพลังงานและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ด้านการจัดการน้ำ และด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว นั้นส่งผลทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวจะมีระดับการปฏิบัติตามที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว เป็นไปตามสมมติฐาน

โดยนักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวด้านการจัดการที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการของเสีย และด้านการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านจะพบได้ว่า แต่ละด้านที่ผลการศึกษาไม่แตกต่างกันคือด้านที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยโดยตรง โดยเฉพาะด้านการจัดการที่ตั้ง และด้านการขนส่งที่ต้องมีการกำหนดแนวทางร่วมกับผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัย จึงเป็นด้านที่เปลี่ยนแปลงได้ยากในระดับบุคคล ในขณะเดียวกัน ด้านการจัดการของเสียนั้นบุคลากรสามารถปฏิบัติได้เอง และปฏิบัติได้ง่าย ดังแนวโน้มการปฏิบัติที่พบว่าบุคลากรปฏิบัติเป็นประจำเพียงด้านเดียวจากทั้งหมด 6 ด้าน จึงสามารถอนุมานได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวไม่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามในด้านการจัดการของเสีย ส่วนด้านการจัดการที่ตั้งและด้านการขนส่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ และงบประมาณจากหลายฝ่าย ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่แตกต่างกันจึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับจักรเศ เมตตะธำรง และคณะ ที่ทำการศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามแนวคิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนครด้วยวิธีสมการโครงสร้างแบบกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน พบว่า การบริหารงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว โครงสร้างการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (จักรเศ เมตตะธำรง และคณะ, 2565)

และปัจจัยด้านความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการวิเคราะห์อิทธิพล จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว จำนวน 2 ด้านได้แก่ ด้านเกณฑ์การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีอิทธิพลทางบวกกับการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในระดับต่ำ ($r = 0.280$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการจัดการที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐานตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีอิทธิพลทางลบกับการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวในระดับต่ำ ($r = 0.280$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับจักรเศ เมตตะธำรง และคณะ ที่ทำการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามแนวคิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนครด้วยวิธีสมการโครงสร้างแบบกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน พบว่า การบริหารงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว โครงสร้างการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว และกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวและแรงจูงใจการรักษาสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (จักรเศ เมตตะธำรง และคณะ, 2565)

โดยจากการศึกษานั้นสามารถสรุปถึงองค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

1. อาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเป็นบางครั้งเท่านั้น
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวนั้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวนั้นควรมีการกำหนด และวางแผนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมากขึ้น โดยเฉพาะทางด้านการลดใช้ไฟฟ้า การใช้พลังงานธรรมชาติ ระบบการจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย การแยกขยะเพื่อการรีไซเคิล การใช้การเดินทางด้วยรถสาธารณะ การส่งเสริมการเดินเท้า และการใช้จักรยานในมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของบุคลากรสู่เกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวของอาจารย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับทำเป็นบางครั้ง 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีส่วนต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนที่เป็นไปตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวนั้นควรมีการกำหนด และวางแผนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมากขึ้น มีการรณรงค์ในแก่นักศึกษาในเรื่องความตระหนักถึงการลดใช้ไฟฟ้าที่ไม่จำเป็น มีระบบการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ การใช้การเดินทางด้วยรถสาธารณะ และพัฒนาระบบการบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งลงแหล่งน้ำสาธารณะ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานตามเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียวมีความสอดคล้องกับที่มาของมหาวิทยาลัยสีเขียวซึ่งมีแนวคิดจากการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มุ่งพัฒนา 3 ด้านได้แก่ สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลกันซึ่งทางสังคมจะให้ความสำคัญด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ด้านเศรษฐกิจมุ่งเน้นการเกิดประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ และมีความต่อเนื่องระยะยาว และด้านสิ่งแวดล้อมเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าโดยคำนึงถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรมีการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้ 1) ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาและบุคลากรเพิ่มเติมจากเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้มองเห็นถึงสภาพของปัญหา และแนวทางในการพัฒนามุ่งสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว 2) ควรศึกษาบุคลากรด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องับเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายดูแลความสะอาด เจ้าหน้าที่ด้านระบบการบริหารจัดการพื้นที่ เป็นต้น เพื่อให้เห็นถึงแนวทาง และข้อเสนอที่ตรงประเด็นมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จักรเรศ เมตตะธำรง และคณะ. (2565). การวิเคราะห์เส้นทางของปัจจัยการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวตามแนวคิดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนครด้วยวิธีสมการโครงสร้างแบบกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 17(1), 1-19.
- ชูใบดี โตะโมะ และคณะ. (2563). การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- ธวัชชัย บัวขาว และ มนสิชา เพชรานนท์. (2555). การกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 4(1), 40-55.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาการพิมพ์.
- บุษยมาส ชื่นเย็น. (2564). การศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารการจัดการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(2), 51-63.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2562). มจร. มหาวิทยาลัยสีเขียวอันดับ 6 ของไทย. เรียกใช้เมื่อ 9 ธันวาคม 2562 จาก <https://pr.kmutt.ac.th/pr2/award-news>
- โมทนา สิทธิพิทักษ์ และคณะ. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของมหาวิทยาลัยสีเขียวที่ยั่งยืน. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 49(2), 1-10.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ,กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2564). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิรินาฏ ไชยตา. (2561). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา.
- Universitas Indonesia. (2016). UI green metric world university ranking. Retrieved December 9 , 2019, from http://www.greenmetric.ui.ac.id/id/page/ranking_2015